

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

N R E F: Ufrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjørnell, till
Hr Grofshandlaren Joh. Nicl. Lindahl i Norrköping; dat.
Stockholm, den 18 Jan. 1793.

Innehåll:

- 1) Vänfkäpen's Pris.
- 2) Hr Mandorff's Lättighet til den följande.
- 3) Konom förtro's de flesta Ljortats, åtminstone Tankarn's Hemligheter.
- 4) Dessa huru tillkomna, och hwartil tjenliga? I Cirkulations Catalog.
- 6) Pausens naturliga Alliance. 7) National. Bibliothekets Inauguration.
- 8) Hållningarn.

Tack, Aldrakäraste min John, för Dit lifa få vackra och tillgifna
Bref af den 14, med de flera bilagde från vår Söta Stafva. Gud
gifve Er Begge bara få mycket Godt, som jag unnar, bör och
skal unnas!

Ja visstligen har Du rätt; at vår Lyckfärlighet ligger hos oss
sjelfve, at Vänfkäpen, denna få ädla Känsla, tillfreds ställer Hjertat
öfver och emot allt. Jag äger Vänner inom och utom min Familie:
Skulle jag icke då vara lycklig!

Tack, förtroaste Darn, för det I högagten och älsken min Mandorff.
Han förtjenar Eder Vänfkäp, och han ber derom. Af Förtroendes
Correspondencien fattas nu uti Geheime-Arkivo blott 2: ne Bref til
honom, och de skola med första ingå. Af dessa mina Bref, skrifna
til en ung, vittis och känslofull, skindom litet mjultjukt Vän,
lärer det emast älskade Brolaget at känna en stor del af mina
hemligaste Tankar, af Resultater inom mig sjelf, dragne af
Femtio-åra Reflexioner och Rön: och dem jag vil anförtro en
värdig yngling, sig til vidgad Tanke, til rättad Rådjelp, til fullare
Känsla. Härtill nyttjas ej det figurliga, mer eller mindre mystiska
Ordens-Språket, utan Naturens enklaste uttrycker: uttrycker, som
Förnuftet, sedan det afkläddt sig Fördomarnes Svindel, förvandlar
til säker Öfvertygelse, som Hjertat, loofadt undan dels Lastens,
dels Meningarnes och Drunkets ok, silligar, njuter och förvarar.
Ack! hvilken förlust för vårt lif, at sent börja trampa denne
Lyckfärlighetens, dock få lätt fundne och banade Stig, se

--- sentier si peu pénible ---

och hvilken ren vållust, at däremot tidigt få leda en ynglings
fot in på den summa, vägledd å ena sidan af Vissheten, å den
andra

Gjørnelliana
Brevtio

... för det en...
... ännu någon...
... ja förtro...
... jag ännu någon...
Gjørnell

andra af Grundlagenheten: ty Smekket eller affteget främplat den
antingen ofkyldiga eller lastbara Glädjen; äfven som det är den
renade Tanken, som tillåter och förbjuder. Digsa äro några Drag af en
Theorie, af et psycho-logico-physico-moraliskt System, hvilket jag
enfanne Sandingsman fåt skapa mig sjelf, samt sedan gjort till
en särskild Grundlag för mig sjelf, för få Vänner: et System, som
jag sannertligen icke stulit, hvarken utur Oscurmeister eller Drusjer.
Dock hwart tager jag vägen? ty innan jag visste ordet af stadnade
jag uti den sterile Jordmånen af Metaphysican, Ethican och Andons-
Historien.

At jag blifvit litet kalsinnig äfven för denna Litn. Vetenskaps,
kan Du bäst döma af bilagde Emigrations-Patent. Vill Du frälja några
före öret Natn, står det Dig visserligen fritt; och jag, som älskar
Folkstockens Filökning uti vårt Land, skulle ingenstädes hållas ses des
Förkofran än under mit älskade och älskande Botags närmaste Tak;
men hvad jag enkannerligen beder om är det, at om Du uthager några
af desse Emigranter uti dit Hus, Du gör det ~~ja~~ med din egen fulla Fil-
giveshet för desse utflyttningar, samt utan allskön affsende på mit
lidande öfver deras förpassning till Hr Lijensparres nya Mededöme-
drätt, wille Gott! de skola segla hans Kyft förbi. Ofgurligen taladt:
bilagde Patent gör nu sin sista Riksgata inom vårt Köglärda Land,
och hvad af Drickerne före April ej funnit Sylla för sig i Sveriges
föcker den utomlands: ty fäfangt väntar man på utlysningen af
et Klubbe-Krig emot dessa, hålpt hos oss, få föga auctions- mesliga
Verk och Driker.

Jag har i dag affändt till Hr Profesör didén slutet af Politiska Uttrandet
sörande Preussens för kallade naturliga Alliancie med Österrike och
Russland, samt bedt honom meddala Dig det till Genomläsning. Du
skal, om Gud låter oss lefva, få dels läsa dels behålla många viktiga
Papper.

Jag föcker nu 2:ne wälbelägna Rum för Utfattandet af det
Nationale Bibliotheket i wär; så at Allmänheten må skönbarligen
intaga, at det intet är et Bibliothek in Petto, utan in rerum
Natura. Så skal jag wäl också få tekräkelige Aprämare till Svenska
Archivum; så at begge Verken skola bära sig, både det som gifver
Fonden, och det som dymedelst bygges. Jag skal åtminstone gjöra mit till.

Tufende

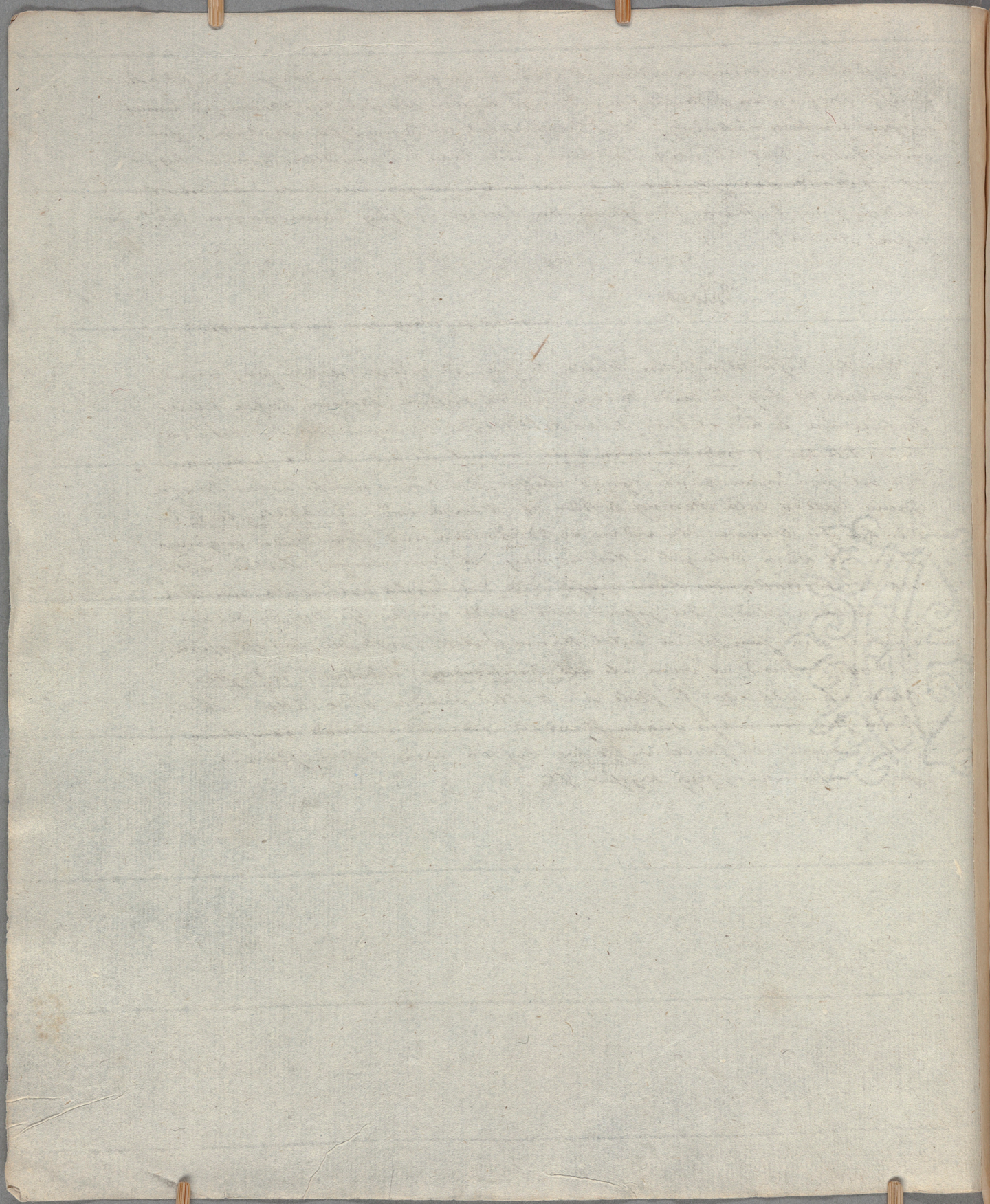
Tusende Hålsningar ifrån oss alla. Calle fik i förmiddags både ditt och
Louises Brev ifrån Söta Stafva. Många ^{snälla} Kyssar ber jag Dig skicka på hennes
läppar för min räkning, och till Takksamhet för hennes så vackra, så
ömhetsfulla Brev till mig. Bed henne icke taga någon alteration åt sig för
det infallande Faderskapet. Jag skal ännu någon tid streta däremot.
Med så söta, så kära, så älskvärda Barn vil jag ännu någon tid
leva. Amen!

G.

Bilaga.

Lördags morgonen, d. 19 Jan. 1793.

Om Du, Häste min John, kunde trifla på mit Hjertelag för, mit
Förtroende till Dig; så borde denna Sepêche ensam kunna häfra alla
Trippelmål. Se här et Brev, hvast Afskrift Du behagar behålla: det inne,
håller tillika et creditif ifrån mit Cabinet till dit. För dit ljusa öga
blir det, som ännu kunde synas Chiffre, snart en ren och läsbar Skrift.
Grund-Textens hela Mening består af et enda ord: Ljefärlighet. —
Där har Du Claven. — Se vidare de Brev, som med fjerta Posten ingingo
ifrån det kära Dolaget i Norrköping, och som återgå. Hvilken ådla
och tillfredsställande Rön måste icke dit Hjerta uphämta, när Du
vet, hvilken Glädje Du gifver mit Hjerta, hvilken Glädje Du delar
öpen åt dem, som Du än intet känner! Ack! Häste Du, lät oss göra
et Ewigt Förbund, at vara uti allt Sanfärdige, Redelige, Profaste,
Glade och dycklige; så skole vi och alltid vandra både lätta och
sakra freg, om och så vägen stundom vore törnestrodd: den stene
Selen kunne och skole vi hjälpe bestro med Blomster. —
Jag omfamnar, jag kysser Dig.

...uor
...in and
...the! v
...la tata
...tam e
...sonare
...Jay v
...ombei a
...opala
...la ducti
...d. dom
...ing up
...til
...ligare
...leser le
...ker, p
...Porth
...itione
...grund
...edan
...mot t
...er. Fe
...ill far
...lides
...at, at
...fmo va
...e v
...of de fr
...da det
...pa uti